

ναξε ή νέα με πείσμα. Πάψε αυτές τις άηδίες και έλα στο σπίτι. Είναι ή ώρα του φαγητού.

—"Αλλά, βρίσκομαι στο σπίτι μου, μικρούλα μου! Μετακόμισα σήμερα το πρωί! Το γεύμα μου είναι έτοιμο, έχω δυο περιφραγμένες πέστροφες τηγανισμένες με βούτυρο, μία για σένα και μία για μένα, Μέγκαν. "Αν θέλεις, έλα να γευματίσεις μαζί μου.

—Θα με τραλλάσεις, Φάρελλ; Φώναξε ή νέα με δάκρυα στα μάτια. Θα σου έρθη κοκκινιά ήλκισια κάτω απ' αυτόν τόν ήλιο! Το πρόσωπό σου είναι κόκκινο σαν κοκκινούδι! "Έλα, στο σπίτι κι' αν θέλεις αυξητόμε πάλι... "Έλα, Φάρελλ!... Δεν άκουσε λοιπόν;

—Αυπούμει, άγαπητή μου. Μά βραβέθηκα πειά τις αυξητήσεις. Δεν έχω πειά ούτε καιρό για να φλερτάρω με τή χαριτωμένη κυρία, που κοιτακεί από τήν άλλη πλευρά τοφ φράχτη... Κρίμα, αλήθεια, που δεν θέλεις να φάς μία πέστροφα. Έρχεσαι τότε άλλη φορά!

—"Αλλά άπόψε έχω καλεσμένους στο σπίτι, Φάρελλ! Πρέπει νάρθει, άλλωστε θα γίνη σκάνδαλον! Τί θα πη ό κόσμος;

—"Α! "Ωστε με προσκαλείτε στην άπομνη βεζιλωί σας, Μίσις Ουέντγουορθ. Φυσικά σαν καλός γείτονας, δεν μπορώ, παρ' να δεχθώ τήν πρόσκλησή σας! Τί ώρα, στίς δτώμισι;

—Σαχλός που είσαι, καυμένη! είπε ή νέα μ' άπελπισμένο ύφος. Σε παρακαλώ, στίς δτώ να είσαι στο σπίτι, δεν έννοώ να γίνουμε κορίδια του κόσμου... "Ο Θεός να όωση να γεμίσει το περιβάλλο σου με γαιδουράγκαθα! φώναξε ή Μέγκαν με μοχθηρία κι' έφυγε.

Η βεζιλωί τής Μέγκαν είχε καταπληκτική έπιτυχία έκείνο το βράδυ. Οί καλεσμένοι διασκεδάσαν, έφρασαν, ήπιαν, γέλασαν. Μονάχα ή οικοδέσποινα δεν ήταν ευχαριστημένη. Η Κλαίρ κι' ένα κομμό φόρεμα, χορφε και φλερτάρισε με τόν Φάρελλ. Κι' όταν οι καλεσμένοι έφρασαν, και το ζεύγος έμεινε μόνο του, ή κ. Μέγκαν δεν βάσταξε κι' είπε:

—Διασκεδάσατε πολύ άπόψε, Φάρελλ!

—Θαυμάσια! Νά με καλέστε πάλι, Μίσις Ουέντγουορθ.

—"Έλα, άγαπημένο μου, είπε ή νέα τρυφερά, "Άφησε πειά τ' άστεια. "Ας μη μαλώνουμε, δεν μπορώ να ζήσω έτσι!

—Ούτε έγω, χρυσή μου. Γι' αυτό, έλα μαζί μου στο σπιτάκι μου. Θα ίδης τί καλά θα περνούμε εκεί οι δυο μας... Δεν θέλεις... Καλά! Τότε με συγχωρείς, μά πρέπει να φύγω. "Εμείς οι άφροντες σηκωνάμαστε πρωί. βλέπεις! Κι' άβριο έχω να φτιάξω τέσσερες δλώκληρες σειρές κουκιά! Καληνύχτα!

—Είσαι άπαισιος! φώναξε ή Μέγκαν νευριασμένη "Ανυπόφορο! Δεν μ' αγαπάς! "Αλλιώς δεν θα μου άκανες αυτά!

—Φυσικά, σ' αγαπάω, Μέγκαν! Και μου κάνει κόπο να ζήσω χωρίς έσένα. Κι' αν έσύ μ' αγαπούσες, θα μ' άκολουθούσες! Ζω τώρα άνάλογα με τά μέσα μου. "Οποτε θέλεις έλα, ή πόρτα μου είναι πάντα άνοιχτή!

Κι' άφοφ είπε τά τελευταία αυτά λόγια, ό νέος έφυγε. Πεισιμάνει, ή Μέγκαν επί ήμερες δεν πλέριασε στο φράχτη. Η σκέψις πώς ό άνδρας τής θα ύπέφερε με τήν άπουσία τής, τήν έκανε να χαιρέτα.

Στό τέλος όμως δεν βάσταξε, κι' ένα άπόγευμα πήγε πάλι στο φράχτη. Μά έμεινε κατάπληκτη.

Σε μία άναπαυτική πολυθρόνα καθόταν ή Κλαίρ, άπάντι τής ό Φάρελλ, κι' οι δυο τους μιλούσαν εθθμα. Μόλις είδε τή γυναίκα του, ό Φάρελλ φώναξε χαρούμενος:

—"Αλλά, Μέγκαν! "Ηρθεσ για να ίδης πώς προσδεύει το περιβάλλο. Η Κλαίρ, έξερεις, έπιμένει πώς τά μονοπάτια που άνοιξα, δεν είναι καλά διευθετημένα. "Εσύ τί λές; "Έλα να μου πής τή γνώμη σου.

Η Κλαίρ σηκώθηκε να φύγη. Χαιρέτησε και είπε άργά: —Δέν μ' ένδιαφέρουν τόσο τά μονοπάτια του περιθωλιού, όσο έσύ ό βίος Φάρελλ! Δεν δέχεσαι να χωρίσης τή γυναίκα σου και να με παντρευτής έμένα, που σε νοιώθω και σ' αγαπώ! "Έξακολουθείς ν' αγαπάς μία γυναίκα, που δεν κυττάζει, παρ'ά το κέφι τής!

—Βλέπεις, Κλαίρ, ό άνδρας που δεν έξερει να έπωφεληθί τω' περιτάσεων! άπάντησε ή Μέγκαν μ' ένα ειρωνικό γέλιο.

—Αυτό συμβαίνει με όλους μας, είπε ή Κλαίρ, κυττάζοντάς τήν καταμάτια. Μην είσαι λοιπόν άνόητη κι' άφήνης να χαθίς μία τόσο πιστή άγάπη που σου προσφέρεται!

"Όταν έφυγε ή Κλαίρ, ή Μέγκαν πέρασε το χέρι τής στο μπράτσο του άνδρός τής και τόν παρακάλεσε να τής δείξη το περιβάλλο και το σπίτι.

"Αναγκάστηκε να παραδεχθί πώς ήταν άμορφα κι' ευχάριστα στο μικρό αυτό κτήμα. Τέλος στάθηκε, και δειλά είπε:

—Φάρελλ, ήρθα κάτι να σου πώ! Σκέφθηκα να χωριστώ άπό...

"Ο νέος γύρισε άπότομα, τήν έπιασε άπό τούς ώμους και χλωμός φώναξε:

—Αυτό ήρθε να μου πής λοιπόν! Δεν σε συγκινούν ή προσπάθειές μου; Είναι άληθινή λοιπόν ή παροικία που λείει πώς; "Όταν ή φτώχεια μπαίνει άπό τήν πόρτα, ή άγάπη φεύγει άπό το παράθυρο!

—Γιατί δεν περιμένεις πρώτα ν' άκούσης τί θέλω να σου πώ!

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΧΕΙΟ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ“ „ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ“

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Οί κ. κ. Σ. Σακιάδης Σητεία Κρήτης, Νικ. Ποθητός Λαύρα 6 Ένταυθα, εκέρδιαν άνά μίαν σειράν τών έργων τής Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Οί κ. κ. Ν. Φθενάκης Έρμπετρα Κρήτης, Ίωάν. Παπαναγούτο Κυπαρισσία, Ι. Νικολόπουλος Καβάλα, Κ. Μ. Λτάκος Καβάλα, Δ. Βάμβουρας Πλομαρίον, Έλια. Λαγίδου Ίωάννινα, Ύποπτακτορείον Κίστηου, Ι. Κοχλιδάσης Άρχάνια Κρήτης, Λουκάς Γκαλέας Άμφισσα, εκέρδιαν άνά μίαν σειράν 'Ημερολογίων του «Μπουκέτου».

Έπίσης ή δις Αικ. Παπαδοπούλου Ένταυθα, εκέρδισε έν αντίτυπον του μυθιστορήματος «Ο Κατείναν Βρυολάκαζα».

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΞΕΛΗΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 7ου ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ“

Κατά τήν τήν κλήρωσι του Του Δεκαπενθημέρου Λαχείου του «Μπουκέτου» θα δοθούν ώς δώρα τά εξής:

Ο 1ος άριθμός θα κερδίξη δραμάς 500.
Ο 2ος άριθμός θα κερδίξη μιά γραβάτα μεταξωτή.
Ο 3ος άριθμός θα κερδίξη 25 λίμπες Ξυρίσματος Radium, και
Ο 4ος άριθμός θα κερδίξη δλώκληρον τήν σειράν τών έργων τής Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Έπίσης πάντες οι άριθμοί οι λίγοντες εις τά δυο τελευταία νηρία του 1ου άριθμού θα κερδίζον άνά έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», τής άρεσκείας των, ή έν βιβλίον τής Βιβλιοθήκης μας, τής αττής αξίας. Είς τό προσεχές τεύχος τά άποτελέσματα τής τής κλήρωσεως.

ΕΣΤΑΝΤΑΝΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Σ τό Άγγλικό Κολλέγιο:
Ο καθηγητής.—Τί άλλο εξάγουμε άπό τήν γή, εκτός άπό τό σίδερο και τά κάρβουνα;
Ο μαθητής.—Σκουληκία για δόλωμα, κύριε καθηγητά!

Σ τό ξενοδοχείο:
Ο πλάτης τελείωσε το γεύμα του και φώναξε το γκαρσόνι.
—Θά ήθελα να μιλήσω στον διευθυντή του καταστήματος, του λέει.

Σε λίγα λεπτά κατέφτασε ό διευθυντής και ύπεκλήθη ευγενέστατα.

—Θέλατε να μου μιλήσετε, κύριε; ρωτάει τόν πλάτη.
—Μάλιστα! Τού άπάντι ό πλάτης. "Ηθελα να σας πώ ότι ή κουζίνα του έστιατορίου σας φαίνεται πως είναι πολύ καθαρή.

Το πρόσωπο του καταστηματάρχη λάμπει άπό χαρά και τραυλίζει συγκινημένος:

—Χαίρω πολύ, κύριε, που το παρατηρήσατε αυτό. Ξέρετε... Μου τό έτόπισαν κι' άλλοι πελάται. Δεν μου λέει όμως: Πώς τό καταλάβατε ότι ή κουζίνα μας είναι καθαρή;
—"Απλούστατα! "Όλα τά φαγητά μυρίζουν... σαπούνι! άπάντησε ψυχρά ό πλάτης.

Μιά ύπηρετρια έπέμενε ν' άγοράση ένα λαχείο, του όποιου ό άριθμός να τελειώνη σε 51. Πράγματι βρήκε ένα τέτοιο λαχείο, ή τύχη τήν ενλόησε και κέρδισε 3.000 λίρες.

Τήν ώρα, λοιπόν, κατά τήν όποιαν εισέπραττε το ποσόν αυτό άπό το ταμείο του λαχείου, τήν πλέριασε ένας δημοσιογράφος και τή ρώτησε:

—Πληροφόρηθηκα ότι έπιμένετε ν' άγοράσετε ένα λαχείο, που να τελειώνη ό άριθμός του σε 51. Μπορώ να μάθω το γιατί;

—"Απλούστατα, του άπάντησε ή τυχερή ύπηρετρια. Έφτά ώχτες κατά σειρά άνειρευόμουν τόν άριθμό έφτά... Και 7X7 κάνουν... 51! Νά γιατί άγόρασα αυτό το λαχείο.

είπε ή νέα. "Ηθελα να πώ, ότι αποφάσισα να χωριστώ άπό το σπίτι μου και τήν πολυτέλειά του, τήν όποια δεν πολυλογαριάζω! "Όσο για τήν παροικία που άνάφερες, μπορούμε ίσως να τήν τροποποιήσουμε και θά πούμε, κύριε Ουέντγουορθ, πώς, όταν ή φτώχεια μπαίνει άπό τήν πόρτα, ή άγάπη δρασκελλίζει τόν φράχτη!... Φάρελλ, δεν μπορώ να ζήσω χωρίς έσένα!...

Τά χείλη τών δυο νέων ένώθησαν σ' ένα άτέλειωτο φιλί.